

การพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Development of Exercise Book to Complementary Teaching Guitar for Mattayomsuksa 5 Students

พงศธร ห่องแสง¹, คมกริช การินทร์²

Phongsathon Hongsaeng¹, Khomkrich Karin²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ 2) ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโปรแกรมศิลป์-ภาษาและศิลป์-พลະ โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม และดัชนีประสิทธิผลของนวัตกรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 80.12/79.51 2) ดัชนีประสิทธิผลภาคปฏิบัติ เท่ากับ 0.6568 ภาคทฤษฎี เท่ากับ 0.5226 และรวมทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี เท่ากับ 0.6101 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก มีความพึงพอใจต่อด้านความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อด้านการปฏิบัติจริงในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การเรียนการสอนกีตาร์

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.F.A Program in Music, College of Music, Mahasarakham University

² College of Music, Mahasarakham University

Abstract

The purposes of this research were: to 1) efficiency of exercise book to complementary teaching guitar. 2) effectiveness to exercise book to complementary teaching guitar. 3) Students' satisfaction with the guitar practical package. were used in this research. The research samples were 52 students from Mathayomsuksa 5 at Khamkhuenkaeo chanupatham school. Participants used in research for is Mattayomsuksa 5 students to study Art-Language Program and Art-Physical Education Program. The research instruments consisted of exercise book to complementary teaching guitar, Achievement test and A set of questionnaires for students' satisfaction with the course. Statistics used in data analysis is mean, standard deviation of the mean, Finding innovation efficiency, The effectiveness index of innovation. The findings revealed as follows. 1) Process efficiency (E1) and the efficiency of the result (E2) are 80.12/79.51 2)The effectiveness index of the guitar performing skill is 0.6568. The theory is 0.5226 and including practices and theories are 0.6101 3) Students are satisfaction to the level of teaching activities at a high level. Satisfaction to the knowledge and skills gained from teaching at a high level, satisfaction to practices at the medium level.

Keywords: Development of exercise book, teaching guitar

บทนำ

ปัจจุบันดนตรีถือเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับชาติซึ่งจะเห็นได้จากกิจกรรมต่างๆ ในสังคมมักมีดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องเสมอและเมื่อดนตรีเป็นเป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญดังกล่าวจึงทำให้เกิดการศึกษาและการเรียนการสอนด้านดนตรีเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าความสำคัญของการเรียนการสอนดนตรีก็คือประโยชน์ที่เราได้รับจากดนตรีนั่นเอง การเรียนรู้แนวใหม่ของระบบการศึกษาไทย ได้จัดให้เด็กทุกคนมีโอกาสที่จะเรียนวิชาดนตรี เพราะดนตรีเป็นเครื่องมือที่จะเปลี่ยนบรรยากาศของการศึกษาดนตรีจะส่งเสริมให้เด็กไทยมีความเฉลียวฉลาดมีความรู้สึกที่ดี มองโลกในแง่ดี มีความรอบคอบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนบรรลุเป้า

หมายที่วางไว้คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งหมายถึงการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนที่จะจัดการเรียนรู้ โดยอาจวางโปรแกรมการเรียนรู้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้สามารถจัดการกระบวนการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545) แต่เนื่องจากวิชากีตาร์เบื้องต้นเป็นกิจกรรมการเรียนในด้านปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนของผู้เรียน เพราะผู้เรียนมีความสามารถด้านทักษะแตกต่างกันและปัจจัยอื่นๆ เช่น ด้านการสอนของผู้สอนที่ไม่สามารถดำเนินการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและผู้เรียนจนจบตามกำหนดเวลา ด้านแผนการสอนไม่มีการปรับปรุงวิเคราะห์การเรียนการสอนให้ดีเท่าที่ควร เป็นต้น

การเรียนการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนการเล่นกีตาร์

ด้วยความรู้สึกสนุกกับการเรียนและเล่นไปพร้อมกัน ผู้เรียนได้เรียนรู้โน้ตสากลขั้นพื้นฐาน รู้จักโครงสร้างและส่วนต่างๆ ของกีตาร์ เรียนรู้การเล่นกีตาร์ด้วยวิธีต่างๆ เช่น การเล่นคอร์ด การเล่นแบบเกาคอร์ด การเล่นทำนองเพลง การเล่นจังหวะต่างๆ ในแต่ละเพลง การรู้จักประเภทของบทเพลงขั้นพื้นฐาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนได้รู้ว่า กีตาร์สามารถนำไปใช้เล่นกับเครื่องดนตรีอื่นได้มากมาย การเรียนการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นจึงมีความสำคัญที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะนำแนวคิดของโคคายมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ซึ่งวิธีการสอนของโคคายจะเน้นการร้องเพลงเป็นหลัก สอนอย่างมีระบบระเบียบเป็นขั้นตอน เริ่มต้นจากง่าย และไม่ซับซ้อนไปสู่ยาก และซับซ้อนมากขึ้น เรียนจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนใหญ่ สนับสนุนให้ใช้เพลงพื้นเมืองประเทศนั้น (ธวัชชัย นาควงษ์, 2541)

จากประสบการณ์ของผู้สอนพบว่าเกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของการปฏิบัติกีตาร์ เช่น ไม่ได้มีการจัดทำรายละเอียดในเรื่องของวิชาปฏิบัติกีตาร์ การเรียนการสอนในรายวิชากีตาร์ยังขาดตำราหรือเอกสารประกอบการเรียนรู้กีตาร์เมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ การพัฒนาในทักษะด้านการปฏิบัติกีตาร์ต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติมากเป็นพิเศษ จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักและค้นหาวิธีการแก้ปัญหา โดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบแนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนกีตาร์ กล่าวคือ โคคายได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีสอนดนตรีโดยจะเน้นการร้องเพลงและใช้สัญญาณมือแทนตัวโน้ตเป็นหลัก สอนอย่างมีระบบระเบียบเป็นขั้นตอน เริ่มต้นจากง่าย และไม่ซับซ้อนไปสู่ยาก และซับซ้อนมากขึ้น เรียนจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนใหญ่ สนับสนุนให้ใช้เพลงพื้นเมืองประเทศนั้น

(ธวัชชัย นาควงษ์, 2541) และปัจจุบันได้มีการจัดการแข่งขันทักษะทางด้านวิชาการ เช่น การประกวดวงดนตรีสตริง วงดนตรีลูกทุ่ง ซึ่งกีตาร์เป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญกับวงดนตรี จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจจัดทำชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ที่จะแก้ปัญหาการเรียนการสอนด้วยการจัดทำชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ ซึ่งผลจากการวิจัยจะทำให้นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติกีตาร์สูงขึ้น จนทำให้สามารถบรรเลงเป็นวงตลอดจนร่วมแข่งขันกับกิจกรรมดนตรีต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำไปประกอบอาชีพทางด้านดนตรีได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ที่ 80/80
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผล ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโปรแกรมศิลป์-ภาษาและศิลป์-พลศึกษา โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จำนวน 52 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากีตาร์ และความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนแบบโคตาย

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากีตาร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกีตาร์ตามแบบพื้นฐาน จำนวน 8 แผน ผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.67-1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎี เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาคทฤษฎีเป็นข้อสอบที่ออกเองโดยผู้วิจัยโดยผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

3. แบบประเมินทักษะดีดกีตาร์ภาคปฏิบัติ ใช้เทคนิคการให้คะแนนแบบรูบริค แบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ รวมทั้งหมด 70 คะแนน โดยการนำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียน เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

4.1 ความพึงพอใจต่อด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.764 - 0.885 และค่าความ

เที่ยงเท่ากับ 0.887

4.2 ความพึงพอใจต่อด้านความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.644-8.823 และค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.853

4.3 ความพึงพอใจต่อด้านการปฏิบัติจริง จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.358-0.926 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.829

ขั้นตอนการวิจัย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 26 คน

2. ทดสอบความรู้ก่อนเรียน (pre-test) ของนักเรียนเกี่ยวกับกีตาร์ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

3. ลงมือปฏิบัติการสอนด้วยชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง องค์ประกอบของกีตาร์

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เทคนิคการเล่นกีตาร์เบื้องต้น

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง โน้ตบนกีตาร์

3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คอร์ดกีตาร์

3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การดีดจังหวะของกีตาร์ (Rythm)

3.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเล่นแบบ Picking ของกีตาร์

3.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การโซโล่ (Solo)

3.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง บรรเลงเพลงลาวดวงเดือน

4. ทดสอบความรู้หลังเรียน (post-test) เกี่ยวกับกีตาร์ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ โดยนำมาเทียบกับเกณฑ์การพิจารณา 80/80

2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ โดยแยก

พิจารณาดัชนีประสิทธิผลทั้งในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และรวมทั้งภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ หลังการเรียนการสอนด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 89.12 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 79.51 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมิน 80/80 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์

	คะแนนรวม ของนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม ของการทดสอบ	ประสิทธิภาพ
ผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน (E_1)	3,333	80	80.12
ผลการทดสอบหลังเรียน (E_2)	4,134.47	100	79.51

2. คะแนนความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนภาคปฏิบัติ พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.6568 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6568 คิดเป็นร้อยละ 65.68 คะแนนความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนภาคทฤษฎี พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.5226

แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5226 คิดเป็นร้อยละ 52.26 และคะแนนความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนโดยรวมทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.6101 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6101 คิดเป็นร้อยละ 61.01 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์

การทดสอบ	คะแนนก่อนเรียน ของนักเรียนทั้งหมด	คะแนนหลังเรียน ของนักเรียนทั้งหมด	ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
ภาคปฏิบัติ (70 คะแนน)	1,857.92	3,028.47	0.6568
ภาคทฤษฎี (30 คะแนน)	609.00	1,106.00	0.5226
โดยรวม (100 คะแนน)	2,466.92	4,134.47	0.6101

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.308) มีความพึงพอใจต่อด้านความ

รู้และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.877) และมีความพึงพอใจต่อด้านการปฏิบัติจริงภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.285) ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์

องค์ประกอบของความพึงพอใจในการเรียน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาพรวม	4.308	0.383	มาก
ด้านความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนภาพรวม	3.877	0.132	มาก
ด้านการปฏิบัติจริงภาพรวม	3.285	0.581	ปานกลาง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ มีประสิทธิภาพ 80.12/79.51 โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของนวัตกรรมที่ 80/80 และยอมรับได้ในระดับที่ไม่ต่ำกว่า 77.50/77.50 แสดงว่า ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ ที่สร้างขึ้นมี

ประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์การประเมินที่ 80/80

จากการที่ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นั้นมีสาเหตุทั้งนี้เนื่องจาก

1. ในการสร้างชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์อย่างมีระบบ ศึกษาเนื้อหาที่ใช้ เพื่อให้ได้มาซึ่ง

เนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสม จากนำชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร ที่ได้ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแผนการสอน แล้วนำไปทดลองใช้ แล้วพบปัญหาข้อบกพร่องแล้วปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มประชากรตัวอย่าง จึงทำให้ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยพิจารณาตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างเนื้อหา ความครอบคลุมเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมนำข้อเสนอแนะต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไข แล้วชุดฝึกทักษะการเรียนการสอนกีตาร์ที่ปรับปรุงแก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบก่อนนำชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร ไปใช้สอนกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 52 คน จากการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเรียนรู้อกีตาร์ตามแนวคิดของโคคาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมไว้ที่ 80/80 ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด ซึ่งหมายความว่าชุดฝึกทักษะการเรียนรู้อกีตาร์ตามแนวคิดของโคคายที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้เพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับกีตาร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียน

มีคะแนนความก้าวหน้าทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีสูงขึ้น อันเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลของนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของโคคาย ที่กล่าวว่าการศึกษาค้นคว้าควรจะเริ่มด้วยความรู้ที่ง่าย ๆ จากเพลงง่าย ๆ และพัฒนาขึ้นไปสู่ดนตรีที่ซับซ้อนหรือบทเพลงที่ยากขึ้น ซึ่งโคคายได้วางแผนการศึกษาที่เป็นขั้น ๆ ต่อเนื่องกันโดยมีโครงสร้างเริ่มจากสิ่งที่ง่ายที่สุดแล้วสอนเพิ่มเติมไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนที่สุดแผนการศึกษาของโคคายได้รับการยอมรับเป็นอย่างสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเสกสรร พรหมไชยา (2548) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบทักษะทางดนตรีและผลสัมฤทธิ์วิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามแบบของโซลตัน โคคาย และคาร์ล ออร์ฟ กับการจัดการเรียนการสอนแบบพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแบบของโซลตัน โคคาย และคาร์ล ออร์ฟ มีคะแนนทักษะทางด้านดนตรีและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาดนตรีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเดชาชัย สุจริตจันทร์ (2549) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีเรื่อง การอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ ผู้สอนได้ดำเนินการตามแผนการสอนโดยใช้หลักการสอนตามทฤษฎีการเรียนการสอนของโคคายเป็นหลัก โดยคัดเลือกเพลง

แบบเจาะจงจากเพลงไทยเดิม จำนวน 1 เพลง คือ เพลงลาวดวงเดือน โดยจะเน้นการจัดกิจกรรมที่เน้น การฟัง การปฏิบัติกีตาร์ตามโน้ตและสัญญาณมือ การอ่านโน้ตใช้สัญญาณมือแทนระดับเสียงของโน้ตและกลุ่มคอร์ดในบทเพลง และหลังจากใช้ชุดฝึกทักษะการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 52 คนโดยได้แยกคะแนนตามแบบทดสอบ เป็น 3 ส่วน จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนของแบบทดสอบทั้งหมด ปรากฏว่ามีคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียน และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.61 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นในภาพรวมเท่ากับ 0.61 คิดเป็นร้อยละ 61 ซึ่งสรุปว่าชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุขันธ์ จ.ยโสธร เป็นแนวการจัดการเรียนการสอนที่ดีเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยและยังสัมพันธ์กันกับงานวิจัยของวรรณวุฒิ วรรณารุณ (2553) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคคายที่มีต่อทักษะทางดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะทางดนตรีมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคคายมีทักษะทางดนตรีเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุขันธ์ จ.ยโสธร ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนกีตาร์ ออกเป็น 3 ด้าน โดยคำนึงถึงบริบทของวิชาที่

สอน และลักษณะการสอน ได้แก่ 1) ด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นความรู้สึกในเชิงบวกของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนกีตาร์ ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินเต็มไปด้วยบรรยากาศในการเรียนรู้ 2) ด้านความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอน เป็นความพึงพอใจที่มีต่อความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนกีตาร์ ทำให้เกิดความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการเรียนรู้ และ 3) ด้านการปฏิบัติจริง เป็นความพึงพอใจต่อการเรียนกีตาร์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เมื่อเรียนจบตามหลักสูตรสามารถเล่นกีตาร์ให้เป็นบทเพลงได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ตลอดจนส่งเสริมพัฒนาการในลำดับต่อไป ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก มีความพึงพอใจต่อด้านความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนในระดับมาก มีความพึงพอใจต่อด้านการปฏิบัติจริงในระดับปานกลาง และในภาพรวมทั้งหมดนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามวิธีของโคคาย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับเสกสรร พรหมไชยา (2548: 80 - 81) ได้ทำการเปรียบเทียบทักษะทางดนตรีและผลสัมฤทธิ์วิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามแบบของโซลตาน โคคาย และคาร์ล ออร์ฟกับการจัดการเรียนการสอนแบบพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามแบบของโซลตาน โคคาย และคาร์ล ออร์ฟ ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเคชาชัย สุจริตจันทร์ (2549: 49-55) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ และศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนการสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่

เรียนตามวิธีสอนของโคคายมีเจตคติต่อการเรียน วิชาดนตรีสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากนำชุดการสอนที่สร้างขึ้นมาทดลองใช้ มีดังนี้

1. ควรให้นักเรียนปฏิบัติตามแผนการสอนอย่างเคร่งครัด เนื่องจากแผนการสอนได้ระบุกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องปฏิบัติในแต่ละครั้ง
2. ควรมีอุปกรณ์ดนตรีเครื่องกีตาร์ที่เพียงพอแก่นักเรียน ในการนำชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธร ไปใช้
3. นอกจากกิจกรรมการปฏิบัติกีตาร์ที่มี

ในชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จ.ยโสธรแล้ว ควรมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสื่อของชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าของด้วยตนเองของนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา วิจัย ชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนดนตรี กับเครื่องดนตรีประเภทอื่น
2. ควรมีการนำจุดเด่นของแนวคิดต่าง ๆ ของนักทฤษฎีดนตรีมาผสมผสานและประยุกต์ทดลองใช้ แล้วศึกษาว่าจุดเด่นของแนวคิดใด ช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีที่พัฒนาขึ้น
3. ควรมีการศึกษากับผู้เรียนในระดับอื่นๆ เช่น นักเรียนระดับประถม นักเรียนระดับมัธยมตอนต้น นักเรียนมัธยมตอนปลาย และนักเรียนระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- เดชาชัย สุจริตจันทร์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2541ข). การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวคิดของโคคายและคาร์-ออร์ฟ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.
- วรรณวุฒิ วรรณารุณ. (2553). ผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคไตที่มีต่อทักษะทางดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2545). วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- เสกสรรค์ พรหมไชยา. (2548). การเปรียบเทียบทักษะทางดนตรีและผลสัมฤทธิ์วิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามแบบของโซลตัน โคคายและคาร์ล ออร์ฟ กับการจัดการเรียนการสอนแบบพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.